

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. A quo circumcisis Christus Dominus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

tionem non differri, sed statim & à principio fieri, & ne leviter contingat mutari, eadem necessitate oportet illam publicè fieri. Quocirca apud omnes Nationes, exceptis aliquibus Barbaris, ut Atlantibus apud Solinum cap. 44. & Plinium lib. 5. cap. 8. apud quos nullus est usus nominum, receptum fuit, ut & post aliquos à nativitate dies hæc nomina imponerentur, & cum solemnè aliquo ritu imponerentur.

IV. Hoc modo Athenienses & Græci, ut refert Alexander ab Alexandro lib. 2. cap. 25. die à nativitate decimo nomen infantibus, convocatis consanguineis & amicis, & oblati sacrificiis imponere solebant. Eodem modo Romani apud Plutarchum problem. 102. & Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 16. Filiis masculinis nono die, fœminis octavo nomina imponebant, eos priùs lustrando seu expiando: unde factum ut dies illi lustrici vocarentur teste Fausto. Aristoteles verò lib. 7. de histor. Animal. cap. 12. Septimo die nomina infantibus imponi solitum asseruit, & cur ante diem istum non imponerentur rationem reddit his verbis. *Plurimi infantes ante septimum diem intereunt, unde fit ut septimo die imponantur nomina, sanquam saluti jam pueri amplius credamus.* Cum ergò ritus Circumcisionis apud Judæos fuerit celeberrimus, & per illum infantes suos octavo die à nativitate solemniter expiatis Deo consecrare deberent, consequens fuit ut eodem die, & in ipso Circumcisionis ritu eis nomina imponerent, ut & hodie apud Christianos imponuntur in Baptismo, per quem lustrantur & Deo regenerantur.

V. Ab hæc utraque lege Circumcisionis & impositionis nominis, primâ Divinâ: secundâ Politicâ, noluit eximi Christus, sed utramque subire voluit, ergo octavo à nativitate die circumciscus est.

VI. Circumciscus est ut Abrahæ filius: eodemque die nomen accepit inter homines ut filius hominis, sed nomen JESUS, *nomen novum quod os Domini nominavit,* Isaïæ cap. 62. v. 2. ut Filius Dei: hoc totum refert Lucas Evangelista cap. 2. dicens: *Postquam consummati*

sunt dies octo ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus IESUS quod vocatum est ab Angelo priusquam in utero conciperetur. Restat hic examinandum, à quo ista Circumciscio & nominis impositio sit: utrumque singillatim duabus sequentibus Sectionibus.

SECTIO PRIMA.

A quo circumciscus Christus Dominus.

Cur circumcisci voluerit Christus Dominus qui peccatum nec fecerat nec contraxerat, causas vide si lubet ex D. Epiphano hæres. 30. D. Thomâ 3. part. quaest. 37. art. 1. & aliis apud nostrum Sylveiram fusè tom. 1. in Evang. lib. 2. cap. 3. q. 2. A quo verò circumciscus disceptatio est inter Doctores.

Prima Sententia est illorum qui volunt fuisse circumciscum à Summo Sacerdote, quem nonnulli ex illis volunt fuisse justum Simeonem. Fundamentum hujus opinionis fuit, quod Circumciscio esset Sacramentum antiquæ legis: quare illius administratio videtur pertinuisse ad Sacerdotes istius temporis, quemadmodum nunc minister Baptismi, qui successit in locum Circumcisionis, est Sacerdos novæ legis quamvis in necessitate eo deficiente possit alius. Et quia pertinuit ad Sacerdotes; idè in Templo, vel ubi id commodè fieri non potuisset saltem in Synagogis peragi solitum volunt.

Confirmatur, quia etiam nunc Judæi in Synagogis suis circumcidunt, affirmantque se id ita facere, quod ita semper apud ipsos observatum sit: Cùm ergo Bethleem, ubi natus est Christus, non distaret ab Jerusalem nisi duabus leucis, idè in Templo, & à Summo Sacerdote propter dignitatem tantæ personæ circumciscum voluerunt: hanc sententiam maximè amplexati sunt Pictores, unde factum ut apud vulgus mirè invaluerit. Huic opinioni velificatus est D. Hilarius in psalm. 11. in initio ubi hæc habet: *In hoc octo dierum numero, cum Christus circumciscione non egeret, oblati in templo est, ut in corpore ejus humana carnis recideretur infirmi-*

Bbb

tas.

tas Ubi videtur confundere circum-
cisionem cum Præsentatione, cum ta-
men prior facta sit: *Postquam consum-
mati sunt dies octo: Posterior, postquam
impleti sunt dies purgationis Mariae secun-
dum legem Moysi.*

X. Confirmari potest iterum hæc sen-
tentia hæc ratione, quod res erat plena
periculi circumcisio, & idè illius ad-
ministratio non debuit indifferenter
quibuslibet relinqui, sed debuit om-
ninò committi aliquibus ministris or-
dinariis qui discerent & callerent mo-
dum, haberent experientiam, & adhi-
berent cautelam: quibus verò potius
quam Sacerdotibus & Levitis, cum
esset res sacra, imò Sacramentum istius
temporis, & Filii Patribus in ministerio
succedentes, ab his instrui possent?

XI. Sed hæc Sententia non placet. Pri-
mò, quia in lege nullus extat locus qui
circumcidendi munus Sacerdotibus
aut Levitis addicat. Secundò, quia è
contra vidimus Abrahamum seipsum,
filium suum, & domesticos suos cir-
cumcidisse Genes. cap. 17. Sephoram
uxorem Moysis in præsentia mariti sui
qui erat Sacerdos ut patet ex illo psal.
98. *Moyse & Aaron in Sacerdotibus ejus.*
Filium suum etiam circumcidisse Exod.
cap. 4. Josue Israëlitarum Ducem illos
circumcidisse in valle, quæ ab hoc di-
cta est *Vallis præputiorum* Josue cap. 5.
cum tamen ibi adesset tota Tribus Sa-
cerdotalis, & expressè notetur ibidem
cap. 4. quod Sacerdotes pergebant an-
te populum. Denique liber primus Ma-
chabæorum cap. 1. vers. 63. memine-
rit mulierum quæ circumcidebant filios
suos, & trucidabantur jussu Antiochi
Regis impii & sceleratissimi. Tertiò,
quia Scriptura Circumcisionem non in
Templo, aut Synagoga, sed in domi-
bus aliisque locis factam commemorat:
Nam ut præteream filium Moysis, qui
in diversorio dum iter agerent à Sepho-
rà Matre suâ circumcisus est, & popu-
lum qui à Josue Duce in Valle præpu-
tiorum circumcisus refertur, colligitur
evidenter ex Evangelio Divi Lucae c. 1.
ubi referens Divi Joannis Baptistæ so-
lemnem circumcisionem, ait, *Et fa-
ctum est in die octavo venerunt circumci-
dere, vicini scilicet & cognati, puerum.*
Si enim in Templo vel Synagoga hæc

Circumcisio peracta fuisset, non dixis-
set *Venerunt, &c.* sed *tulerunt puerum ut
circumciderent eum.* Quomodo de Jesu
dicit infra. *Tulerunt IESUM in Ieru-
salem ut sisterent eum Domino.* Cum er-
gò hic de Joanne dicatur *venerunt cir-
cumcidere puerum*, significatur venisse
ad locum ubi puer erat, ut circumci-
sioni ejus adessent.

Confirmatur ex hoc quod illud ver-
bum *venerunt*, non referat Parentes
Baptistæ, Zachariam scilicet & Eliza-
beth, sed vicinos & cognatos, de qui-
bus fuit sermo immediatè ante: tum
quia additur statim quod illi (qui ve-
nerunt) vocabantur cum nomine Patris
sui Zachariam obnitente Matre Eliza-
beth: tum quia non potuit Elizabeth
octavo die venisse ad Templum vel Sy-
nagogam, quæ debebat manere in san-
guine purificationis statutis diebus, &
tamen erat ibi præsens. Quartò, quia
Beata Virgo non interfuisset Circum-
cisioni Filii sui cuius tamen contra-
rium fingunt Pictores illi, qui huic sen-
tentia pondus præcipuum addiderunt
apud vulgus. Nam illa se gessit ut ce-
teræ puerperæ quibus præceptum erat
manere in sanguine Purificationis 40.
diebus pro masculo. Ex quibus patet
mendacium asserti modernorum Ju-
dæorum hic num. 9. & pugnantia hujus
sententia cum sacrâ Scripturâ, & con-
sequenter aperta ejus falsitas. Tandem
quia Divus Epiphanius hæres. 2. docet
Christum non in Templo, non in Sy-
nagoga, sed in Speluncâ Bethleemica
fuisse circumciturum. *Christus*, inquit,
*natus est in Bethleem, circumcisus in Speluncâ,
oblatus in Ierusalem.* Cum ergo
Divus Epiphanius esset ex Judæis & in
lege Judaicâ versatissimus, certè si fuis-
set receptum apud Judæos in Templo
vel Synagoga circumcidere, ut volunt
Judæi moderni, quomodo scripsisset
Christum qui non venit solvere legem,
sed adimplere, contra istum solem-
nem morem non in Templo vel Sy-
nagoga, sed in Speluncâ fuisse circum-
citurum? Ex quo infero, non ergo Sacer-
dotes vel Levitæ fuere ordinarii Mini-
stri Circumcisionis, si enim fuissent,
sine dubio parvuli in Templum vel Sy-
nagogam ad Circumcisionem addu-
ci debuissent, quemadmodum supra
argumenta-

argumentabantur hujus sententia
Authores.

XIII. Ad id verò quo secundò confirma-
tur ista sententia, quod scilicet Cir-
cumcisio erat res plena periculi, &
ideò ad illam manum expertam fuisse
requisitam. Respondeo nihil fuisse dif-
ficile in Circumcisione, tum quia ad
illam etiam lapideus culter, qui non
potest esse nisi valde obrufus, erat ido-
neus, tum quia Sephora uxor Moysis
Gentilis & Madianita potuit illius ri-
tus esse satis perita, ut Eliezer filium
suum secundogenitum circumcidere
posset, undè periculum, quo non ca-
ruit Circumcisio non proveniebat à
difficultate, sed ab ipsà Circumcisio-
ne, quandoquidem ab illo liberi non
erant etiam à peritissimà manu circum-
cisi.

XIV. Addendum his, quod ritus ille apud
Judæos solemnissimus erat, ad quem
conveniebant semper plures maximè
vicini & cognati, quare cum omnes
frequentissimè adessent ejusmodi ritui,
facile fuit cuivis observare, & discere
modum quo fiebat, maximè cum, ut
asserunt Doctores, consisteret in solà
pellis quæ glandis integumentum est
defectione, quamvis existimem etiam
aliquid carnis fuisse defectum.

XV. Secunda sententia est illorum qui
existimantes cum Tostato Episcopo
Abulensi in lib. Josue cap. 5. nullum
fuisse ministrum Circumcisionis pecu-
liarem, hanc ratione ducti, quod nul-
lus in totà Scripturà invenitur Mini-
ster Circumcisionis determinatus,
quodque modò hos, modò illos, modò
vitos, modò mulieres, modò pa-
rentes, modò alios eam ministrasse ea-
dem Scriptura referat; ut videre est ex
iis quæ diximus hic supra n. 10. Dicunt
à Beatissimà Virgine Christum fuisse
circumcisum: Cum enim nullus esset
hujus ritus Minister determinatus,
hunc potius Beata Deipara perfecit in
Filio suo quàm quivis alius, eo quod
nec ad illud exequendum ei defuerit
animus, nec ulla manus aut mollior,
aut tuavior manu illius, nulla sollicitius
curatura ne cultellus malè incideret,
nulla dignior quæ carnem contingeret
sacratissimam, nulla purior ut Deifico
Sanguine tingeretur, nulla denique

propinquier, ad quam hoc magis
spectaret.

In hac opinione fuit Author libri de
vera Circumcis. qui extat inter Opera
Divi Hieronymi tomo 9. ubi sic ait:
*Christus octavà die circumciditur à Ma-
tre, utique quasi homo, qui promissus fuerat
ipsi Abrahæ.* Author item Tract. de La-
mentat. Virg. qui tribuitur Divo Ber-
nardo, ubi hæc habet. *Virgo Christum
genuit, lactavit, octavà die circumcidit.* Et
in hanc inclinant Barradius in Evang.
tomo 1. lib. 9. cap. 1. noster Sylveira in
Evang. tomo 1. lib. 2. cap. 3. quæst. 1.
& alii non pauci.

Sed nec hæc sententia placet: Nam
ad illud quod fundamentò ponitur,
nullum inveniri in totà lege scriptà
Ministrum Circumcisionis determina-
tum. Respondeo, cum Circumcisionis
institutio præcesserit legem scriptam,
(coepit enim ab Abrahamo) ex hoc
quod lex scripta nihil de novo circa
illius administrationem statuerit, se-
quitur illam omnia reliquisse in eo sta-
tu in quo erant ante legem, estque illo-
rum omnium tacita seu interpretativa
approbatio. Atqui in institutione Cir-
cumcisionis illius administratio com-
mittitur Patrifamilias. Namque illa
instituitur Genesis cap. 17. quod & ita
intellexit, quia ibidem illam per se
præstitit, & ut manifestum constaret
non ad alium quàm ad Patremfamilias
id muneris pertinuisse, non tantum fi-
lium suum & domesticos suos dicitur
ibi circumcidisse, sed nec seipsum ab
alio passus est circumcidi, ait enim
ibidem Scriptura vers. 24. *Abraham no-
naginta & novem annorum erat, quando
circumcidit carnem præputii sui.*

Et verò cum Circumcisio esset sig-
naculum fidei, ac per illam profiteren-
tur Judæi se credere firmiter ex istà
carne ab Abraham Circumcisionis au-
thore, vel Circumcisorum præno &
principe propagatà, nasciturum Mes-
sam, æquum omninò fuisse videtur ac
vehementer æquum, ut hæc fidei pro-
fessio ab ipso Abraham, & singulis suc-
cessivè Patribus ex eo descendenti-
bus, in carne filiorum suorum, à
suà utique decisà, obsignaretur, &
in ista parte carnis, per quam fiebat
propagatio perventura ad Christum
Messiam

Synop

Magnalium

D. Josephi

380

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645

646

647

648

649

650

651

652

653

654

655

656

657

658

659

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

670

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

694

695

696

697

698

699

700

701

702

703

704

705

706

707

708

709

710

711

712

713

714

715

716

717

718

719

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

830

831

832

833

834

835

836

837

838

839

840

841

842

843

844

845

846

847

848

849

850

851

852

853

854

855

856

857

858

859

860

861

862

863

864

865

866

867

868

869

870

871

872

873

874

875

876

877

878

879

880

881

882

883

884

885

886

887

888

889

890

891

892

893

894

895

896

897

898

899

900

901

902

903

904

905

906

907

908

909

910

911

912

913

914

915

916

917

918

919

920

921

922

923

924

925

926

927

928

929

930

931

932

933

934

935

936

937

938

939

940

941

942

943

944

945

946

947

948

949

950

951

952

953

954

955

956

957

958

959

960

961

962

963

964

965

966

967

96

ad Josuë, qui erat Dux totius populi Israëliti à Deo constitutus, & consequenter primum ac summum caput omnium Tribuum & Familiarum, non verò ad ullum Sacerdotum deferretur cœleste mandatum, ut ipse circumcisus ante, omnes non circumcisos in solitudine circumcidat, quo amplius manifestum fieret id quod asserimus, non ad Sacerdotes, aut Levitas, nec ad quemcumque indifferenter, sed ad capita familiarum id muneris semper spectasse, quandoquidem non ad Sacerdotes, quorum tota Tribus ibi aderat, nec ad alios, sed ad Josuë caput capitum omnium tribuum & familiarum mandatum divinum de omnibus circumcidendis delatum sit.

XXVI. Itaque Josuë tanquam caput summum & universale omnium tribuum & familiarum, ritè & secundum legem jam ipse circumcisus, capita familiarum ipse per se circumcidit, ac deinde hi per illum jam circumcisi quitque suos domesticos, itaut & hanc circumcisionem juxta Dei primitivam institutionem mandatam & peractam liquidò constet, scilicet per capita familiarum modo jam dicto, incipit enim Josuë caput summum omnium circumcidere capita familiarum: tùm deinde hæc capita quæque familias suas seu domesticos: non enim credibile est Josuë omnes & singulos filios Israel per 40. annos in solitudine natos per seipsum circumcidisse.

XXVII. Ex his resultat evidenter veritas tertiæ & nunc receptissimæ Sententiæ, scilicet Christum Dominum non ab alio circumcisum quàm à Divo Josepho: verè enim Divus Josephus fuit ille, *Fidelis servus & prudens quem constituit Dominus super familiam suam*. Verè fuit Pater Jesu, verè conjux Mariæ, ergo verè caput illius familiæ quam componebat cum Jesu filio suo & Maria conjugè suâ. Confirmaturque hoc assertum ex revelatione factâ venerabili nostræ Margaretæ à Sanctissimo Sacramento in verbis à nobis supra relatis Part. 1. Tractatu 3. cap. 3. numer. 4.

XXVIII. Roboratur assertum nostrum auctoritate SS. Patrum Ephrem Syri tom. 3. Oper. suor, Serm. de Transfi-

gurat, Dom. inter med. & fin. ubi sic ille probans Christum esse verè Deum & hominem: *Si non erat caro*, inquit, *Ioseph quem circumcidit? & si non erat Deus, Stella in Cælo in cuius honorem accurrebat?* & Divi Thomæ in Cate-nâ ad illa verba Matth. cap. 1. *Pariet autem filium & vocabis nomen ejus IESUM*; ubi sic Angelicus Doctor, *Ostendit*, inquit, *quod quamvis non sit necessarius (Ioseph) Conceptui, tamen utilis est procuratori, quia ipsa pariet filium, & tunc Matri & filio erit necessarius: Matri ut ab infamiâ defendat, filio ut cum nutriat & circumcidat, quæ Circumcisio notatur, ubi dicitur, & vocabis nomen ejus IESUM. in Circumcisione enim solet nomen dari.*

XXIX. Ubi Angelicus Doctor aliam adhuc tangit rationem cur à D. Josepho Christus circumcisus dici debeat, eo quod scilicet id ei ab Angelo ex parte Dei demandatum sit, idque in eo quod ei nomen imponere iustus: Cùm enim essent duo conjuncta, circumcidere, & nomen imponere; quando D. Josepho munus imponendi nominis Christo cœlitus committitur, hoc ipso alterum quoque munus: cum circumcidendi illi conjunctum commissum fuisse intelligendum est. Hæc est vis argumenti Angelici Doctoris.

XXX. Quare etsi Beatæ Virgini non defuerit animus, ut illud munus cruciatum præstaret, qui non defuit Sephoræ, & mulieribus Machabæis, & qui ei non defuit ut juxta crucem ejusdem filii sui staret, Joan. cap. 19. vers. 25. Etsi nulla manus aut mollior aut suavior manu ipsius, nulla sollicitius curatura ut ne cultellus malè incideret, nulla dignior quæ sacratissimam carnem tangeret, nulla purior ut Deifico sanguine tingeretur; nulla denique propinquior ad quam hoc magis spectaret, ut dicebatur superius num. 13. non illa tamen, sed Divus Josephus illum circumcidit, quia in hæc causâ non quid dignius, sed quid legi & consuetudini receptæ (cujus tenacissima fuit Beata Virgo & Sanctus Joseph) conformius consideratum est & observatum. At fuit conformius legi & consuetudini ex dictis, ut Divus Josephus, qui & Pater erat, & Pater ab omnibus reputari debebat

bebat, & reputabatur, illud præstaret: ergo, &c.

XXXI.

Dices D. Iosephus sciebat quod licet Beata Virgo, ut sua uxor, esset sibi subdita, tamen ut Mater ex cuius carne Christus, esset sibi præferenda; sciebat maiorem esse illius ad Christum propinquitatem, maiora jura quam sua: quare agnovit illud juris ei potius competere quam sibi, unde & debemus credere illud ei detulisse. Respondeo esto propter rationem supradictam major esset in re & coram Deo Virginis Dei-paræ ad Christum propinquitas quam Divi Iosephi, non tamen apud homines, à quibus putabatur & tunc Deus putari volebat Pater Christi generatione: Cum ergo eum Deus subrogasset in locum Patris, ut talis ab omnibus reputaretur, eum consequenter subrogavit in omnia jura Patris erga filium, consequenter in hoc munus ei præstandum: quare Beatissima Virgo eius Sponsa omnium humillima & subditissima, nihil sibi de eo jure arrogandum duxit amplius quam ceteræ mulieres respectu maritorum suorum, nec propter rationes istas D. Iosephus hoc præstare dubitavit cum hunc totum serupulum abstulisset Angelus ei in particulari demandando ut nomen puero imponeret, ut cum D. Thomâ mox dicebamus.

XXXII.

Confirmatur hæc Sententia nostra ex eo quod contigit Moyse Exodi cap. 4. ob neglectam vel dilatam nimis filii sui secundogenitri circumcisionem: si enim circumcisio ad Patrem non pertinuisset, cur Angelus Moyse potius quam ejus uxori ob non circumcisum fati diligenter filium, mortem intenteret?

XXXIII.

Dices quia etsi Pater non esset determinatus minister circumcisionis, onus tamē illam filio procurandi pertinebat maximè ad Patrem, ex quo Deus præceptum circumcisionis in Abrahamo ad Patres familias direxerat. Sed verius est onus Moyse ut Patris fuisse non tantum ut filio circumcisionem procuraret, sed ut ipse eam ei adhiberet, quod cum non fecisset, ideò illi Angelus mortem intentavit non uxori, quæ tamen deficiente Patre peccasset etiam non adhibendo ut tene-

batur: idcirco enim mulieres Machabeæ deficientibus viris suis circumciderunt filios suos, etiamsi scirent futurum ut propterea trucidarentur.

Adde quod etsi nullus fuisset determinatus minister circumcisionis, cum tamen illius cura maximè pertineret ad patrem, fatendum est patrem fuisse semper inter omnes potiore ut illud munus exequeretur, quo circa & Abraham filium ac domesticos circumcidisse patet ex Scripturâ Genes. cap. 17. Cum ergo oportuerit ut Divus Iosephus ad tempus crederetur Pater Christi generatione, quod & Beata Virgo intellexit, ideò & ex hoc capite adhuc à Divo Iosepho circumcisum Christum credere deberemus, ut amplius haberetur pro Patre illius quem ex illa autoritate circumcidebat.

Dices cum Jansenio Iprensi & Doctoro Henrico Rampenne Huo-Leodiensi utroque in Evangelia ad illud Luc. cap. 2. vers. 21. *Postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer.* Magis expediebat ut Christus & ceteri infantes ab extraneo circumcideretur, ut scilicet veritas susceptæ ab hoc & illis circumcisionis per publicum extraneorum testimonium esset extra omnem suspicionem: confirmatur ex Divo Augustino lib. 2. contra Epistolam Parmeniani cap. 17. ubi asserit circumcisionem fieri solitam à Judæis. Respondeo cum ritus circumcisionis esset valdè solemnis ad quem cognati conveniebant & vicini, ut vidimus supra ex circumcisione D. Joannis Baptistæ: ex his assistentibus & testibus habebatur abundantissimè ut firma esset & extra omnem suspicionem suscepta à pueris circumcisio: & ob alias causas notas Deo, sub quo captivandus intellectus, fuit institutum ut pater & non alius circumcideret filios suos. Ad autoritatem D. Augustini, Respondeo per hoc non significari quod præterdit objectio: sed ad summum velle Judæos in administraturo Sacramentum circumcisionis non habuisse rationem majoris sanctitatis: sed illam administrari solitam à quibusvis Judæis sive boni essent sive mali, ita tamen ut administraretur ab habente potestatem: Ex quo idem concludit

cludit Sanctus Pater de administrante nunc Baptismi Sacramentum contra hæreticam istum.

SECTIO II.

A quo nomen Christo Domino impostum?

XXXVII. **P**ostquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer ex Virgine natus, scilicet Christus Dominus, vocatum est nomen ejus JESUS, utique ab homine quod etiam vocatum erat ab Angelo priusquam in utero conciperetur: vocatum etiam fuerat idem nomen à Deo priusquam ab Angelo nunciaretur: nec enim Angeliquidquam loquuntur hominibus, nisi quod Deus dixerit: & patet evidenter ex Isaïæ cap. 62. vers. 2. *Vocabitur tibi nomen novum, quod os Domini nominavit.*

XXXVIII. Differentia est inter tres istas vocationes magna: nam vocatio quæ fuit à Deo, fuit prima, & fuit propriè nominis istius, JESU, in circumcissione Christo imponendi designatio & sanctio: quæ fuit ab Angelo fuit secunda & fuit nominis à Deo designati, & ab homine imponendi manifestatio, & ut ita loquitur, juridica intimatio: Tertia, quæ fuit ab homine, facta postquam consummati sunt dies octo à Nativitate ut circumcideretur puer, fuit manifestata per Angelum divinæ voluntatis impletio seu executio; hæcque sola fuit propriè & strictè nominis impositio. Et licet hanc factam juxta Judæorum consuetudinem octavo à Nativitate die & in ipsa circumcissione testetur Lucas cap. 2. v. 21. à quo tamen facta sit tacet: reliquit hoc nostræ indagini. Hoc itaque scrutemur.

XXXIX. Illud certum vel à Divo Josepho vel à Beatâ Virgine vel ab utroque factam, tum quia non ad alios quam ad parentes hoc nominis imponendi munus spectasse notum est apud omnes gentes, tum quia non aliis quam illis id per Angelum demandavit Deus. Restat ut à quo è duobus illis facta sit videamus.

XL. Factam volunt à Divo Josepho ali-

co quod ipse in locum Patris respectu Christi sit subrogatus, cuique Deus omnia quæ sunt Patris concesserit exceptâ solâ generatione: Quare cum unum ex juribus ad Patrem in prolem spectantibus sit illi imponere nomen, hoc Divo Josepho quis credat fuisse denegatum? Accedit quod ei expresse per Angelum demandatum sit, ut vocaret nomen ejus JESUM, Matthæi cap. 1. vers. 21. quod de hac solemnî impositione constat esse intelligendum.

Alii volunt è contra fuisse factam à Beatissimâ Virgine Deiparâ, quorum fundamentum esse potest quod S. Lucas dum de hac solemnî loquitur impositione, indicat eam non humano factam consilio, sed nutu Divino; dicens *Vocatum est nomen ejus IESUS, quod vocatum est ab Angelo priusquam in utero conciperetur*, cum scilicet Virgini ab Angelo dictum, *Concipies & paries Filium & vocabis nomen ejus IESUM*, Lucæ cap. 1. vers. 31. Fuit quoque hoc ipsum nomen ab eodem Angelo indicatum Divo Josepho, sed non priusquam in utero conciperetur, verum cum eo concepto & alvo Virginis ex ejus conceptione visibiliter intumescente, liberandus fuit ab anxietate in quam ob id inciderat, quem in finem dixit ei Angelus, *Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, &c. Pariet autem filium & vocabis nomen ejus IESUM, &c.* Attamen non hujus sed præcedentis vocationis ab Angelo memoriam reficit Evangelista in solemnî Nominis JESU impositione postquam consummati sunt dies octo à nativitate ejus: Cur hoc, nisi ut indicet hanc factam ab illâ Beatissimâ Matre, cui prima illa denunciatio ab Angelo facta fuerat? Accedit quod illa sola Mater sine terreno Patre eum genuerat: quare non Patri, idest Divo Josepho, qui in ejus generatione nihil habebat, sed Matre hoc jus ei nomen imponendi incubuit.

Quod si objicias etiam Divo Josepho dictum ab Angelo Matthæi cap. 1. versu 21. *Vocabis nomen ejus IESUM*. Respondent, non quia hujusmodi nominis imponendi munus ad eum pertinuerit, sed quia Archangelus Gabriel voluit Divum Josephum officio Patris honorare:

XLII.